

LA REVISTA VIRTUAL DELS ALUMNES SORDS DEL CREDA COMARQUES II

Maig de 2007.....Nº 5

SUMARI

CIÈNCIA I TECNOLOGIA

Què és un robot?
Un dia en la vida de una persona sorda
La cirurgia estètica
Entrevista a una dona operada
Ulleres de subtitulats
Fets paranormals

MEDI AMBIENT

El canvi climàtic i la natura
Contaminació en moviment
Com podem parar el canvi climàtic
Reciclem per evitar el canvi climàtic
El canvi climàtic i la sequera
El taekwondo
Les biblioteques

SOCIETAT I CULTURA

El meu país
- L'Equador
- La Xina
- Bolívia
Música del Marroc
Crítica del llibre "The Hobbit"

CATALUNYA

Els castellers de Mataró
Entrevista a un castellor: en Roc Canal
El cinema
Els còmics
El futbol
La colla del Basilisc
Entrevista al cap de la colla: en Víctor Rodríguez
La mediació
Entrevista a una tutora de mediació
Xerrada d'alumnes grans als pares dels petits

TEMA LLIURE

Els alumnes del Creda realitzen una sessió de jocs malabars:
- Malabars amb pilotes
- El diàbolo
- Els plats xinesos
- La corda fluixa
El patinatge artístic sobre gel

ELS ALUMNES DEL CREDA COMARQUES II REALITZEN LA VIII SORTIDA A LA NEU

Alumnes de 6è d'Educació Primària, d'Educació Secundària Obligatoria i Postobligatòria van ser els protagonistes de la sortida a la Vall de Núria

Per Natan Ruiz

El passat dia 29 de gener els alumnes del Creda vam anar a la neu, per tres dies. A les 9:30 del matí vam agafar el tren a l'estació de Sant Andreu Arenal (Barcelona) fins a Ribes de Freser. Un cop aquí vam agafar el cremallera, un petit tren que puja per les munta-

nyes, no us podeu imaginar la boira que hi havia! Quan vam esmorzar vam agafar un telecabina que ens va pujar de la vall de Núria fins a l'Albert Pic de l'Àliga. Un cop allà vam deixar les bosses a les habitacions i ens vam prepa-

rar per anar a dinar. Per la tarda vam fer diferents tipus de proves i la festa de carnaval. Al dia següent vam esquiar i a la nit havia discoteca. El divendres al matí vam esquiar i a la tarda vam tornar a casa.

Grup d'alumnes i professors de la VIII Sortida a la neu a la Vall de Núria

EL CANVI CLIMÀTIC

Avancem amb pas de gegant cap a la destrucció del nostre Planeta

Avui dia 25 d'abril acabem de llegir una notícia al diari El País que ens diu: "Detectat un planeta similar a la Terra que pot contenir aigua líquida" això ens donaria alguna esperança si no fos per que la distància de 20,5 anys llum que ens separa, tot i que en astronomia no és gaire gran, per a nosaltres és enorme si es vol pensar en colonitzacions. Així doncs actualment l'única solució possible és que cada un de nosaltres prengui consciència de la situació i col·labori amb el seu gra de sorra per no haver d'anar a destruir un altre planeta. Teniu més informació relacionada amb aquest tema a la pàgina 4.

ALTRES CULTURES

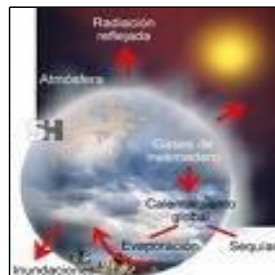
Aquest curs en el grup d'alumnes de Badalona hi han participat tres alumnes d'altres països, Xina, Bolívia i Equador, que ens han volgut explicar coses sobre la seva cultura, l'idioma, llocs d'interès, personatges importants, etc...
Més informació a les pàg. 5 i 6

L'AGENDA

A continuació us informem de les activitats desenvolupades al llarg d'aquest curs des del CREDA:

- 14-12-2006 Taller de circ al casal de cultura de Sant Adrià
- 18-01-2007 Espectacle de dansa al teatre principal de Badalona
- 31 de gener i 2 de febrer de 2007 sortida a la Vall de Núria
- 14-03-2007 Tangram. Teatre a càrrec de la companyia Toc de Retruc a Sabadell
- 30-05-2007 Sortida al Canal olímpic de Castelldefels

QUÈ ÉS UN ROBOT?

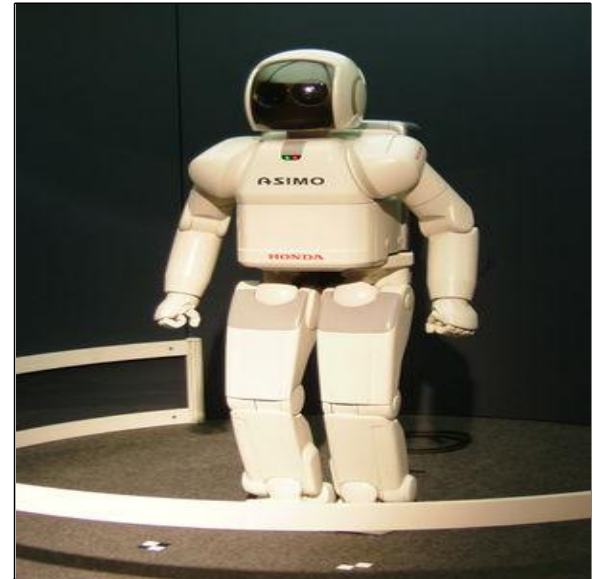
Per Francisco. Arapiles

Un robot és un dispositiu electrònic generalment mecànic, que serveix per fer feines automàticament, ja sigui per supervisió humana directa, a través d'un programa predefinit o seguint un conjunt de regles generals. També és pot definir com una entitat feta per l'home amb un cos (anatómic) i una connexió de retroalimentació intel·ligent entre el sentit i la acció, no sota l'acció directa del control humà. Els robots amb intel·ligència alàmbrica. Les accions d'aquests

tipus de robots són generalment portades a terme per motors que mouen extremitats o impulsen al robot.

Així mateix, el terme robot ha estat utilitzat com un terme general que defineix a una màquina mecànica o automàtica, que imita a un animal, ja sigui real o imaginari, però s'ha vingut aplicant a moltes màquines que reemplacen directament a un hu

mà o animal en el treball o el joc. La paraula "robot" ve del vocable chec "robota" que significa "servitud", "treball forçat", o esclavitud, especialment els anomenats "treballadors llogats" que van viure a l'Imperi Austrohúngar fins al 1848.

ASIMO ROBOT FET EN JAPÒ

UN DIA EN LA VIDA D'UNA PERSONA SORDA

Per Laia Platero

Són les set del matí. Sento un vibració sota el meu coixí; el meu despertador vibratori m'anuncia que un nou dia comença. Tot és silenci, no sento cap soroll perquè no porto els meus audífons. Obro el llum: això és molt important, ara començo a comunicar-me amb el món. Me'n vaig a la dutxa, però primer vaig a dir bon dia als pares. Ells ja estan desperts i estan en ple procés d'higiene matinal. Tenen la ràdio de la seva habitació engegada, ho sé perquè el llum vermell de la ràdio està encès. Miro la meua mare i li dic: "què diuen?". Ella, vocalitzant, em diu "El Temps". "Farà fred, abriga't!". Jo penso: "Sort que els meus pares són subscriptors d'un diari i, mentre esmorzo, em posaré el dia de les notícies". Després de dutxar-me, i vestir-me m'asseco bé les orelles amb l'assecador i em poso els audífons. Que bé! Almenys ara sento alguns sorolls. Estic connectada al món! Vaig a esmorzar. El meu pare està fent els entrapans per a tots i el suc de taronja, però no ha fet el cafè per a ell i la meua mare perquè jo no en puc pendre. Vaig a fer-lo jo; he d'estar tota l'estona controlant perquè com que no sento el soroll que fa quan surt el cafè, se'm podria vessar. Per evitar-ho em fixo en el fum. M'assec a taula amb el meu suc de taronja i la llet amb galetes i miro el diari. De cop apareix el meu germà. Jo no l'he sentit baixar les escales, ni dir bon dia, però, com que ell ja ho sap, m'ha tocat el braç i m'ha fet un petó. S'encén la llum del telèfon. El meu germà corre per agafar -lo; jo no m'hi poso perquè, encara que té un amplificador de volum, no entenc el que em diuen, sobretot si és la meua tieta, que té una veu molt aguda. Sort que tinc el mòbil perquè puc parlar a través dels missatges

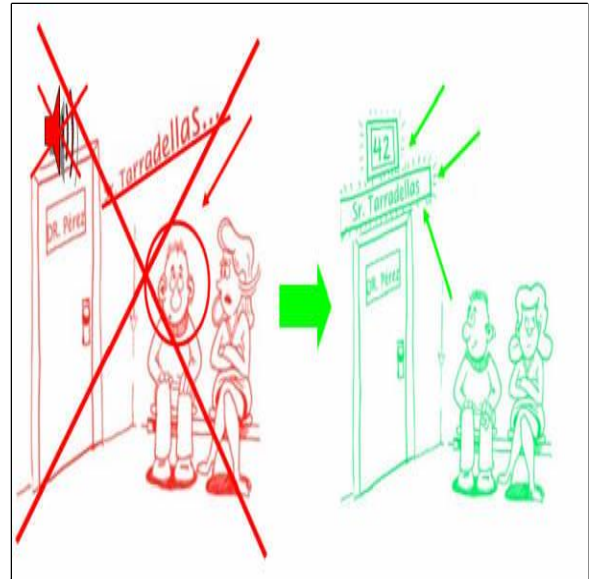
escrits.

¿Ja? Ui! Són dos quarts de nou del matí. Avui he quedat amb una companya per anar a l'institut. S'encén la llum del timbre, miro pel videoporter: és la Raquel. Me'n vaig. Arribo a l'institut. Necessito fer unes fotocòpies. Parlo amb la Carme, la conserge de l'institut, li explico el que vull. Ella em contesta i em fa una pregunta, però no l'entenc gaire bé. Sort que ella té paciència i m'ho repeteix poc a poc i vocalitzant. Penso: "potser si tinguessim un bucle magnètic per poder sentir més nítidament". Amb tot això de les fotocòpies, arribo una mica tard a la classe de català. La porta ja és tancada. Truco a la porta i la mestra deu dir: "endavant!", però no ho sento. Al final em decideixo a entrar. A les classes m'assec al davant per poder llegir els llibres del professor (però si algun dels meus companys intervé a la classe no sé el que diu perquè el tinc d'esquena). De vegades, però, si porta barba o bigoti, o si la llum fa reflexos, no veig bé els seus llavis i em perdo. Tot i tenir les condicions adequades de la llum, i una bona articulació per part del professor, degut al meu grau de sordesa, no puc seguir al cent per cent el que explica. Potser em seria més fàcil si disposés d'una F.M. (és un cable connectat a un micro per sentir-hi més nítid). Els meus companys poden seguir les explicacions del professor i anar prenent apunts, mentre que jo no perquè per sentir necessito mirar i si miro, no puc apuntar, tinc que refiar-me dels apunts dels meus companys, que de vegades els prenen amb el seu codi personal, i costa entendre'ls. Seria ideal que el professor em passés un resum del tema o els seus apunts. A mig matí vaig al bar i demano

un "donnut". No sé quant val, i ho pregunto, però no sento bé el que diu la Maria; seria ideal que marqués els preus de les coses. Tinc ganes d'anar al W.C.. Quan arribo la porta està tancada. Hi pico, però si algú diu: "ocupat!", jo no ho sento. M'espero i al final opto per estirar la porta. Seria ideal que les portes tinguessin un llumet vermell per indicar que està ocupat. Continuen les classes del matí. A classe de castellà corregim els exercicis que hem fet a casa. No sé qui parla, perquè els corregim entre tots, no puc fer lectura labial i no m'assabento de res. He de demanar a la meua companya que m'ho deixi mirar i refiar-me que ella ho fa bé. A classe d'història el professor passa un video. No està subtítulat i tot és a les fosques: si fan algun comentari ni tan sols puc intentar fer lectura labial. S'han acabat les classes. Després de dinar, vaig a buscar el tren. M'espero a l'andana però el tren triga. Al final veig que la gent protesta i no sé què passa: es veu que per un altaveu han dit que el tren està avariat i que busquem altres vies alternatives. Ho sé perquè li he preguntat a una senyora que tenia al meu costat, perquè a l'estació de Badalona no hi ha plafons que passin informació escrita. Al final arribo a Barcelona. He d'anar a l'hospital de Sant Pau perquè avui em toca revisió de les orelles. Sóc a la consulta esperant i criden per un altaveu el nom dels pacients, demano a la persona que tinc al meu costat que si sent "Laia Platero" que m'avisi, si -us-plau. Molt amable, em diu que sí. No entenc com, precisament aquesta consulta on va molta gent amb deficiència auditiva, no ha solucionat aquest problema. Potser és que no ho hem reivindicat prou! Sortint del metge, torno a Badalona. He d'anar a casa la

Núria (és una estudiant de Logopèdia) que m'ajuda a repassar el castellà, perquè em costa: no és la meua llengua materna i necessito un reforç per poder-lo aprovar. Quan hi arribo, pico al interfon, però, com que no el sento li faig una trucada perduda al mòbil. Ella ja ho sap i em baixa a obrir. Arribo a casa. El meu germà està mirant la televisió. Intento posar els subtítols, però no funciona o avui no va bé, rares vegades funciona correctament. De vegades no hi ha subtítolació.

De vegades no concorda amb la imatge que surt. Altres cops no és una subtítolació per a persones sordes, etc. Avui després de sopar podria sortir; demà és festa. Em vindria de gust anar al cinema, però a Badalona no hi ha cinema subtítulat. Si vull anar al cinema, he d'anar a YELMO ICARIA, que és a Barcelona, a la Vila Olímpica. Finalment, decideixo quedar-me a casa, desconnecto els audífons, desconnecto del món. Tanco la llum: ara sí que he desconnectat del tot. Bona nit!

Les barreres de comunicació

LA CIRURGIA ESTÈTICA

Per començar hem d'aclarir la diferència entre cirurgia estètica i la cirurgia reparadora o reconstructora, la cirurgia estètica fa per millorar les estructures normals del cos amb intenció d'augmentar l'atractiu del pacient i la seva autoestima es practica en clíniques dedicades a la estètica, reparadora o reconstructora; atén cremats, malformacions congènites o adquirides i es practica en els hospitals del Sistema.

Personalment no trobo bé que les persones es gastin els diners per la cirurgia estètica solament per capritxos, les podrien haver aprofitat en coses beneficioses per exemple apadrinar, donar

diners a una ONG, finançar una escola o fins i tot poder pagar -se un bon psicòleg.

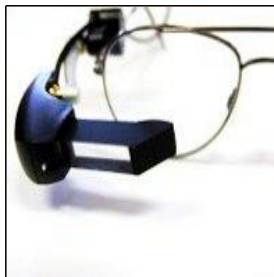
Filosofia d'atenció als clients:

- Primera visita extensa, d'una hora aproximadament, per escoltar i explorar personalment al pacient, i informar -lo de forma individualitzada de les possibilitats, expectatives, riscos i alternatives de la tècnica adient per a la correcció que sollicita.
- Recomanació al pacient d'un període de reflexió i una nova visita per a repassar els plantejaments i resoldre els possibles dubtes, abans de decidir.
- Operacions fetes sempre en

quiròfans de centres hospitalaris.

- Equip de col·laboradors amb llarga experiència professional conjunta.
- Totes les visites hospitalàries, cures i controls postoperatoris realitzats personalment.
- Amb l'excepció de la primera visita, consulta lliure i gratuïta de forma permanent, a fi de facilitar l'accés del pacient davant qualsevol dubte o per a controls periòdics indefinits.

Per Sergi Reyes

ULLERES DE SUBTITULATS

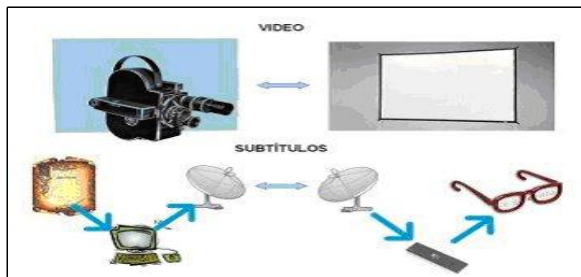
Per Judit Martínez

El diumars dia 17 d'abril l'oficina d'informació científica de la Universitat Carlos III de Madrid va fer pública la següent notícia: El Centre Espanyol de Subtitulat i Audiodescripció (CESYA) ha presentat en la VIII Fira Madrid és Ciència un sistema de subtitulat individualitzat per a persones amb discapacitat auditiva. Aquest prototip d'ulleres de subtitulat ha estat dissenyat per un grup d'investigadors encapçalat per José Manuel Sánchez Pena, del Departament de Tecnologia Electrònica de la Universitat Carlos III de Madrid (UC3M), i es va presentar en el stand que la UC3M va instal·lar per a l'esdeveniment en el Pavelló 10 del IFEMA.

Les ulleres permeten a una persona amb discapacitat auditiva veure una pel·lícula amb subtítols de forma individual, gràcies a un microcontrolador i un monòcul. Es tracta d'un sistema de subtitulat tancat, és a dir, un mètode que permet veure els subtítols a l'espectador que ho desitgi o ho necessiti, sense que la resta es vegi afectat. A més, segons els investigadors, aquest sistema permet a les persones amb discapacitat auditiva

va accedir a qualsevol sala de cinema comercial, el que suposa un important instrument d'integració. El prototip funciona a través d'un ordinador que, amb un transmissor via ràdio d'un abast de 50 metres, transmet en els moments adequats els subtítols del producte audiovisual. Les ones són captades per una antena connectada a un circuit controlat per un xip que duu la persona discapacitada. Aquest circuit transforma el text i altra informació necessària perquè es mostrin correctament els subtítols, en senyal de vídeo que s'envia a les ulleres. Finalment, l'usuari llegeix els subtítols en una micropantalla acoblada a unes ulleres.

L'aparell funciona amb piles recargables que duren unes tres hores i té un funcionament bastant senzill, amb botons d'encès, apagat i de reinici i un dispositiu que indica que el sistema està encès. Aquest nou sistema és el resultat d'integrar molts components senzills que ja existien i que agrupats d'aquesta forma aconseguixen una nova funcionalitat que satisfà les necessitats d'un sector de la població.

Funcionament de les ulleres

ENTREVISTA A UNA DONA OPERADA

Amb quina intenció et vas fer l'operació de cirurgia estètica?
Per augmentar el meu bust, era qüestió d'estètica.

Et van explicar els riscos que hi podia haver en la operació, les precaucions?

Si, m'ho van explicar tot i a part jo em vaig documentar per altres fonts.

Després de l'operació has tingut algun problema?

No, mai. Fins i tot el post-operatori va ser molt bo, em vaig recuperar molt ràpid, els punts van cicatritzar abans del que tenien previst i tot.

Et va fer por passar pel quiròfan?

No, potser era tantes les ganes que tenia de fer -me l'operació que només pensava en el futur, quan tingués el meu nou pit i del present no tenia por.

Si fos ara t'ho tornaries a fer?

Te'n peneixes d'haver-te operat?

Si m'ho faria, el tracte i tot el que em va arrossegat en fer la operació va ser molt bo. No, no m'en

peneixo d'haver-me operat; tot el contrari estic molt contenta.

T'has de fer alguna revisió específica pel fet d'haver-te operat?

Si cada any, m'han de fer una petita revisió que consisteix en comprovar que la pròtesis no es deteriori i estigui tot correcte.

T'has fet més d'una operació?

No, és l'única operació d'estètica que m'he fet.

Per Sergi Reyes

Pròtesis mamàries

FETS PARANORMALS

Per Cristina Pujol

Vull explicar una experiència que li va passar a un amic que es diu Carles. Quan m'ho va explicar tot se'm van posar els pèls de punta.

Ell va viure amb la seva àvia fins als 7 anys, els caps de setmana els passava amb els seus pares ja que antigament les famílies no tenien prou diners per viure, així doncs, ell va estar amb l'àvia. Ella va néixer el 25 de desembre amb la placenta posada i amb una creu al paladar de la boca. En Carles em va explicar que l'àvia tenia una mena de poders, que no va saber mai fer-los servir perquè ella no sabia ni llegir ni escriure. No són els típics que fan màgia sinó, que ella entenia molt de plantes i curava. El noi va passar totes les malalties que passa un nen petit: la varicel·la, el xarampió, etc. i no va anar mai al metge fins als 7 anys perquè l'àvia el curava i tot seguia endavant.

La iaia, amb setanta anys, netejava una casa al costat de la seva i les persones que vivien allà anaven bé de diners, però va morir el marit de la dona, i només hi vivia ella amb les seves filles. Elles li van explicar a l'àvia que havia desaparegut el testament de l'home. A la nit, quan la iaia es va despertar, va veure als seus peus una llum que anava adoptant la forma d'un senyor gran, aquest home li donava el testament d'aquella família, però ella no el va acceptar, no se sap

perquè! llavors el senyor li va dir el lloc on la família el podria trobar.

L'endemà ella va anar a la casa on netejava i els hi va dir el lloc on podien trobar el testament i allà mateix el van trobar. Aquell senyor era el marit d'aquella casa.

Quan en Carles va fer 12 anys, la iaia va morir amb vuitanta anys.

Van passar 15 anys i en Carles ja era un home casat amb un fill de 8 mesos. Treballava en un taller de cotxes i es passava les hores "mortes" llegint revistes de fets paranormals. Un dia, ell va conèixer una noia que també tenia la mateixa afició que ell i van quedar un dia per fer bruixeria (era bastant semblant a l'Ouija), es van passar dues hores "jugant" i van tornar a quedar per repetir-ho.

Ara en Carles ja no es sentia sol, notava una presència i sentia que estava molt acompanyat. Els hi van passar moltíssimes coses horribles tant a ell com a la seva família, els mobles es movien sols, les copes que hi havien dins l'armari feien cops entre elles, la seva dona quan arribava del mercat deixava la seva bossa amb tots els diners i els papers i es movien sols i queien a terra. Posaven espelmes de verges i quan s'apagaven perquè ja s'havien acabat sentien cops a la pica de la cuina, com si l'esperit avisés perquè en posés una altra.

La parella i el seu fill es van quedar intoxicats pel gas de la calefacció; veien ombres passar corrents; el seu fill, que aleshores era petit, des de la seva habitació deia que hi havia un "espant" i per les nits notaven que algú els hi tocava les cares.

Un dia que van fer un dinar de família, se'ls va rebentar la canonada de l'aigua. Tenien presències molt fortes. Se'ls posava la pell de gallina! En Carles va estar una setmana sense poder menjar res, se li van inflar les angines.

Realment ho van passar molt malament durant 8 mesos. En Carles va haver de demanar ajuda a una dona que curava això i finalment va poder aconseguir alliberar -se de tots aquests fets.

I a partir d'aleshores, no els hi va tornar a passar res d'això encara que els hi ha quedat un mal record.

La meua opinió sobre aquesta història és que crec bastant en els fets paranormals d'esperits però us aconsello que mai intenteu fer cap bruixeria, ni l'Ouija perquè ho passareu malament, ja que estareu invocant esperits, i potser creidreu dels mes dolents i us faran passar molts mals moments. A més, us haig de dir que tot això és un fet real, ho creieu o no.

EL CANVI CLIMÀTIC I LA NATURA

La civilització ha estat el responsable d'aquest canvi climàtic que tenim.

A mesura que ha anat creixent la tecnologia, hem augmentat les emissions de CO₂ i altres gasos contaminants, matant els animals i tallant els arbres dels boscos i

provocant un desequilibri al planeta.

La primera reunió a l'any 1988 es va celebrar a Toronto (Canadà), amb la presència de polítics i científics. Des d'aquest any fins al 2007, hi ha hagut molts països que han volgut posar-se d'acord,

però sempre hi ha algú disposat a mantenir en solitari el seu rebuig al protocol de Kioto contra l'escalfament planetari com per exemple Estats Units perquè representaria una reducció de 35% del creixement econòmic del seu país.

Per Sergi Reyes

CONTAMINACIÓ EN MOVIMENT

Actualment estem en un món on tothom va d'un lloc a l'altre amb vehicles, i ara en aquest moment milions i milions de persones estan fent això que acabo de explicar. Els vehicles més utilitzats són els cotxes i les motos; també els autobusos, els trens i els avions. Però són vehicles de transports o de contaminació? La resposta és que les dues coses són certes.

Els cotxes i les motos tenen un consum variable segons la marca i la quantitat de vegades que són utilitzats. Però com que són milions de milions de milions de cotxes i de motos els que transiten cada dia, creen una contaminació molt gran i potent contra la capa d'ozó.

L'autobús contamina més que un cotxe o una moto però hi ha menys quantitat d'autobusos que de cotxes i motos. A més pot transportar a la vegada més gent.

El tren té un avantatge perquè funciona amb electricitat però, tot i així, contamina. També és un transport que pot arribar a portar centenars de persones, però és poc utilitzat per alguns països. Però encara queda el pitjor, els

avions. Són vehicles immensos amb una gran capacitat per transportar gent. El més gran és capaç de transportar vuit-centes seixanta persones en un sol trajecte d'anada però contamina molt. I en el cas que un avió tingui un accident contamina el doble.

L'única solució o la més lògica està a les nostres mans. Podem escollir tres opcions:

1. Deixar tots els vehicles i anar caminant als llocs on hem d'anar, utilitzant els vehicles tan sols quan es tracta d'una urgència.
2. Utilitzar tots els transports menys contaminants i la resta els deixem.
3. O utilitzar tots els vehicles però amb un límit de contaminació.

Per Joshua Lázaro

COM PODEM PARAR EL CANVI CLIMÀTIC?

A casa meua intento combatre l'escalfament, fent moltes coses: quan acabo de treballar apago l'ordinador, quan acabo de mirar la televisió l'apago per estalviar energia i diners.

La rentadora i rentaplats s'han de posar en marxa plens perquè es gasta menys.

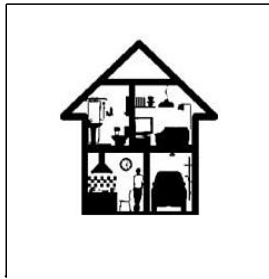
Si una llum té vuit bombetes no encendre-les totes per estalviar energia.

És important que quan marxem de casa pensem que s'han d'apagar tots els llums.

És millor fer una dutxa ràpida que omplir la banyera.

És millor anar caminant o amb bicicleta als llocs que agafar els cotxes.

Em preocupo perquè tots nosaltres tenim la culpa del canvi

climàtic i tots hem de fer coses perquè la terra no es faci malbé.

Per Melani Guerrero

RECICLEM PER EVITAR EL CANVI CLIMÀTIC

Les ampolles de vidre es posen als contenidors de reciclatge verds. Els papers i els cartrons es posen als contenidors de reciclatge blaus. Els llibres no s'han de llençar a la paperera, serveixen per altres persones que els necessiten. Els plàstics i els envasos es tiren als contenidors

de reciclatge de color grocs. Les ampolles de plàstic no serveixen pels menjadors escolars, és millor utilitzar gerres d'aigua. El reciclatge es bo perquè gastem menys aigua. També gastem menys energia. La contaminació no és bona per a la terra.

Per Javier López

EL CANVI CLIMÀTIC I LA SEQUERA

La sequera és quan no hi ha pluja en un lloc durant un cert temps.

Al corn d'Àfrica, fa dos anys que no hi plou gens. La sequera ha fet que s'assequin les fonts, que es perdin els treballadors i que morin molts animals de pastura. Això és molt greu, perquè la majoria de les persones hauria decidit treballar a la ramaderia i necessiten els seus animals per sobreviure.

La sequera està obrint molts camins a la destrucció dels boscos. El cabal d'aigua de molts

rius és mínim i això posa en perill la supervivència de les espècies de la flora i la fauna autòctona.

En canvi a Kènia, els pagesos ho passen malament perquè la sequera segueix i no tenen menjar per donar als animals per culpa de la sequera. Molts pastors no han tingut més remei que portar els seus ramats a pasturar al parc. Les vaques i les ovelles, també els pastors que en tenen cura, corren un gran perill en una reserva animal on hi ha búfals, elefants, lleons, ect. i els turistes venen amb furgonetes fins a Kè-

nia per poder veure de prop aquests animals. És un lloc perillós, on no es pot entrar sol, els turistes van sempre acompanyats de guies del parc. Perquè poden ser atacats pels animals salvatges.

A Kènia han mort moltes persones per malalties relacionades amb la falta d'aigua i aliments.

La sequera pot provocar la mort de molta part de la flora i la fauna del lloc.

Per Nafisatou Sillah

La sequera i la mort dels animals

EL TAEKWONDO

Per Laura Gallardo

El Taekwondo és un art marcial d'origen coreà que va ser desenvolupat per Choi Hong Hi. Destaca la varietat i espectacularitat de les seves tècniques de patada i, actualment és una de les arts marcials més conegudes. És un art marcial modern, amb poc més de 50 anys d'antiguitat.

Història

L'origen de les arts marcials està associat amb la necessitat ancestral de l'home no tan sols de defensar-se, sinó de desenvolupar el seu cos i la seva ment.

Característiques generals

El Taekwondo és un art marcial que es caracteritza per l'ús de les tècniques de cama, que són molt més variades que en la majoria de les arts marcials. Una altra característica, és la gran potència i precisió generada degut a la depurada tècnica de les mateixes.

Bàsicament, pot dividir-se en quatre camps: formes, defensa personal, trencament i combat.

Tècniques: Sul

Les tècniques, a nivell general, podrien classificar-se en:

- De patada o cama (chagui) – frontals, circulars, laterals, descendents, amb gir, amb el genoll,...
- De puny o braç (chirugui o chigui) – amb els nusos, cantó intern o extern de la mà, colze,

punta dels dits,...

- De puny o patada amb SALT (tyo, mondollyo o twymio) – totes les tècniques anteriors amb SALT incloent -hi els girs i més d'un cop en un únic SALT.
- De bloqueig / defensa (maki) – amb la mà tancada, cantó extern o intern de la mà, braços, peus,...
- Amb una mà i amb dues mans (hansonal i sonal) – defenses i atacs amb les mans.
- Defensa personal (hoo sin sool) – resolució de contactes, luxacions, projeccions, barriades,...
- Posicions (sogui) – posició dels peus, peus separats, peus junts, genet muntat a cavall,...

Defensa personal

El Taekwondo inclou tècniques de defensa personal molt variades, algunes amb certa semblança a les tècniques de hapkido, l'ensenyament de les mateixes defereix segons la federació o l'escola en la que practiquem (normalment s'exigeix per poder accedir als graus DAN). Malauradament, algunes dojang deixen de costat les tècniques de defensa personal, ja que en les competicions no estan permeses.

Pumses Taeguk

Els Pumses Taeguk han aparegut arrel dels pumses palgwe. Els primers que van aparèixer en la pràctica del Taekwondo. Aquests pumses no tan sols varen aparèixer com forma de pràctica

d'aquest art marcial, sinó que també tenien una gran influència filosòfica i cultural.

Els vuit Pumses Taeguk són:

1. Taeguk Il Chang
2. Taeguk I Chang
3. Taeguk Sam Chang
4. Taeguk Sa Chang
5. Taeguk O Chang
6. Taeguk Yuk Chang
7. Taeguk Chil Chang
8. Taeguk Pal Chang

Graus i cinturons

Els graus en el Taekwondo es divideixen en GUP i DAN. Els graus GUP estan associats a cinturons de colors i els graus DAN al cinturó negre. En cadascun d'ells existeixen 10 graus.

Els graus GUP són els graus més bàsics del Taekwondo. Segueixen una numeració inversa, fet que fa que un alumne que acabi de començar a practicar el Taekwondo, ostenti al 10 ° GUP, mentre que un alumne que estigui a punt d'obtenir el cinturó negre (1º DAN) tindrà el 1º GUP.

Els graus de GUP i cinturó associat són:

- 10º GUP – blanc
- 9º GUP – blanc/groc
- 8º GUP – groc
- 7º GUP – groc/verd
- 6º GUP – verd
- 5º GUP – verd/blau
- 4º GUP – blau
- 3º GUP – blau/vermell
- 2º GUP – vermell
- 1º GUP – vermell/negre

LES BIBLIOTEQUES

Per Sergio Cuadros

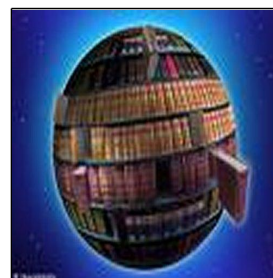
“Una biblioteca és un lloc on hi ha llibres ben ordenats i col·locats a fi que la gent els pugui consultar o llegir. Les biblioteques públiques et permeten consultar llibres que no

tens a casa”.

Una de les normes més importants és fer silenci, perquè si algú llegeix en veu alta, la resta de les persones es desconcentren.

A més a més de consultar els llibres també es poden utilitzar els ordinadors, es pot anar a veure teatre per els nens petits i escoltar contes.

Les biblioteques són llocs on es

pot aprendre moltes coses i per això m'agraden. Seria bo que els nois i noies llegissin més i anessin a les biblioteques.

**RECORDEU QUE LA NOSTRA WEB ÉS:
WWW.XTEC.NET/CREDA-COMARQUES2 I SI US
VOLEU POSAR EN CONTACTE AMB NOSALTRES ENS
PODEU ENVIAR UN CORREU ELECTRÒNIC A L'ADREÇA
SEGÜENT CREDA-COMARQUES2@XTEC.NET**

EL MEU PAIS

Per Natan Ruiz

Hola em dic Natan, sóc un noi d'Ecuador i fa 4 anys que vaig arribar a Espanya. Visc a Catalunya i m'agradaria explicar-vos algunes coses del meu país.

L'Ecuador és un país que es troba situat al nord-oest d'Amèrica del Sud, fa frontera amb Colòmbia pel nord i amb el Perú al sud i a l'est, a més a més té costes a l'Oceà Pacífic a l'oest. Es diu Ecuador perquè la línia ecuatorial terrestre passa pel seu territori.

La seva capital és San Francisco de Quito i la ciutat més poblada és Santiago de Guayaquil, uns dels ports més importants d'Amèrica del Sud. Aquest país es divideix administrativament en 22 províncies, totes continentals excepte una que està formada exclusivament per les Illes Galàpagos.

CULTURA

L'Ecuador és una nació multiètnica i pluricultural. En les seves tres regions continentals conviuen 14 nacionalitats indígenes amb tradicions diverses i els pobles Quíchua de l'Orient.

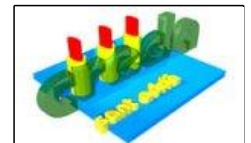

PERSONATGES IMPORTANTS

Rafael Vicente Correa (Guayaquil, 6 d'abril de 1963) és l'actual president de la República d'Ecuador.

El seu mandat ha començat el 15 de gener de 2007 i s'espera que es mantingui fins al 15 de gener de 2011. Si això succeeix,

seria el primer president en deu anys que hagi culminat el seu mandat constitucional. Alguns crítics assenyalen que és un candidat populista i demagog però els seus defensors argumenten més aviat que és part d'un corrent polític i econòmic diferent al neoliberalisme, des de posicions progressistes.

POBLACIÓ: 13.547.510 habitants (Juliol 2006)
SUPERFÍCIE: 283.560 km²
CAPITAL: San Francisco de Quito

IDIOMES OFICIALS:
 Espanyol
 Els idiomes nadius (com el quíchua o el shuar) són d'ús oficial pels pobles

FORMA DE GOVERN:
 República presidencialista

PRESIDENT: Rafael Correa

FUNDACIÓ:
 Independència: 5 de setembre de 1830

EL MEU PAIS

Per Wenyo Ye

Hola em dic Wenyo Ye, sóc un noi de 14 anys fa 4 anys que vaig arribar a Espanya. He viscut a diferents ciutats com: Valladolid, A Corunya, València, i fa 12 mesos que visc a Badalona. M'agradaria explicar-vos algunes coses del meu país.

La Xina és troba al continent asiàtic. És el país més gran del món, té 9.600.000 km². Té una frontera terrestre d'uns 22.800 Km² i limita amb 15 països.

A les aigües marítimes de la Xina existeixen 5.400 illes. Les illes més grans són Taiwan, amb 36.000 km² i Hainan, amb 34.000 Km².

La població xinesa és aproximadament en un 93% d'ètnia xinesa o han. Els xinesos pertanyen sobretot al grup mongoloide i es diferencien no tant per la seva ètnia, com per les variacions lingüístiques.

Les ciutats més importants són: Pequín (la capital) i Xangai, totes dues amb més de deu milions d'habitants.

Des de la seva fundació el 1949, ha estat governada pel Partit Comunista de la Xina (PCX). És, doncs, un estat comunista que políticament es regeix per un règim autoritari de partit únic.

CULTURA

Xina té una llarga i rica tradició cultural en la qual ha ocupat un important paper l'educació. La primera Universitat es va establir en l'any 124 a. de C. per a formar als futurs funcionaris públics en el coneixement del confucianisme i els clàssics xinesos.

No obstant això, al llarg de la història molt pocs xinesos han estat capaços d'arribar a aprendre de forma total i correcta el complex idioma i la seva literatura.

PERSONATGES IMPORTANTS

Mao Zedong (Mao Tsé-tung)
 Va liderar el moviment comunista

xinès durant les dècades de 1930 i 1940 i es va convertir en el màxim dirigent xinès en 1949. Mao es va apartar del model comunista soviètic en l'intent per construir una societat socialista, segons un model xinès, que no es basava en una economia centralitzada, burocratitzada i industrialitzada. Les seves principals iniciatives, el Gran Salt endavant i la Revolució

POBLACIÓ: 1.313.973.713 (estimada l'any 2006)

SUPERFÍCIE: 9.596.960 km²

CAPITAL: Pequín

MAJOR CIUTAT: Shanghai

IDIOMES OFICIALS: Xinès mandarí

FORMA DE GOVERN:
 República Popular

PRESIDENT: Hu Jintao

FUNDACIÓ: Establiment de la República popular el 1949

EL MEU PAIS

Per Luis Brayan

Sóc de Bolívia, tinc 12 anys i visc a Badalona des de l'Agost de 2006. Ara us explicaré coses del meu país.

Bolívia és una república situada en la regió central de Sudamèrica. Bolívia i Paraguai són els únics països d'Amèrica del Sud que no tenen sortida al mar. La capital constitucional és Sucre i la seu del govern és La Pau. Bolívia està tota ella situada en el tròpic de Capricorn. En l'actual territori de Bolívia van viure dos grans civilitzacions precolombines: primer va ser la de Tiahuanaco i posteriorment l'Inca.

CULTURA

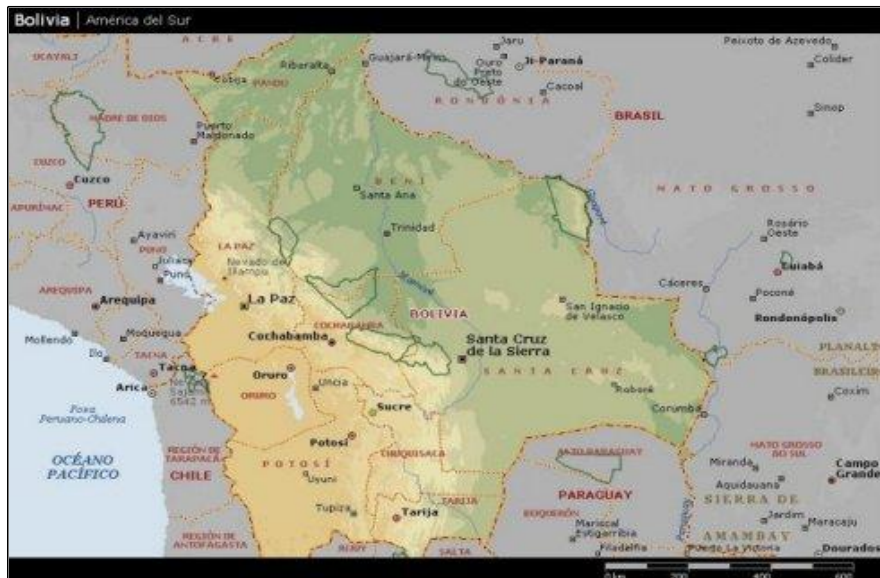
La cultura boliviana és el resultat de la unió de les cultures del poble Inca i d'Espanya. A Bolívia existeixen al voltant de 40 grups ètnics diferents, que en molts casos conserven les seves tradicions culturals.

PERSONATGES FAMOSOS

"El Che Guevara" (guerriller bolivià)

Ernesto Guevara de la Serna, conegut com el Che Guevara (va néixer el 14 de juny de 1928 a Rosari, Argentina). Va ser

un dels líders de la Revolució Cubana. A la dècada dels 60 es va establir amb un petit grup guerriller a Bolívia on va ser capturat i executat per l'exèrcit Bolivià amb la col·laboració de la CIA (Agència Central de Intel·ligència).

Evo Morales (President de Bolívia)

Evo Morales Ayma és l'actual

president de Bolívia. Va néixer a Isallavi, el 26 d'octubre de 1959, d'origen aymara.

Destacat en la lluita pels drets dels camperols, miners, obrers i indígenes, és el fundador i màxim dirigent del Moviment al Socialisme (MAS).

Parla com llengua materna l'aimara i com segona el castellà. Va fer de pastor de llames i ovelles, de forner, va treballar en la fabricació de maons, i va tocar la trompeta en la Banda Real Imperial.

Va ser representant del sector agrari del país, especialment dels "cocaleros" (cultivadors de coca), funció que va ocupar durant molts anys. Va ser triat diputat per al Congrés en 1997. A les eleccions de 2005 va ser el candidat més votat i escollit president al gener de 2006.

Crítica sobre el llibre The Hobbit

per David Segura

El 3 de gener de 1892 va néixer John Ronald Reuel Tolkien. Tolkien va passar els seus 3 primers anys de vida en una ciutat anomenada Bloemfontein que es troba al sud d'Àfrica. Al 1895 Tolkien se'n va anar a viure a Anglaterra amb la seva mare. Tolkien va morir el 2 de setembre de 1973. Les seves obres principals van ser El hobbit (1937), El senyor dels anells (1957) i Llista de poemes, aquest home a part de ser escriptor també va ser filòleg i professor d'anglosaxó. Ell va escriure El Hobbit només pels seus fills, però va haver un home, en Clive Staples Lewis conegut pel llibre Les Cròniques de Nàrnia, que li va dir que el publicqués perquè era molt bo.

És curiós perquè alguns dels personatges que surten a les seves obres estan inspirats en persones de la seva vida real, com és el cas d'en Gandalf que està inspirat en un metge que va tenir quan ell era petit. En les aventures que es succeeixen en els seus llibres apareixen diferents elements com l'aranya que el va picar de petit. També, els paisatges que descriu estan inspirats de la vida real. Després el seu fill va fer un recopilatori de dotze llibres anomenats *La terra mitjana* (des de 1983 -1996). El Hobbit tracta sobre l'aventura d'en Bilbo Bolson (tiet d'en Frodo Bolson, protagonista de El Senyor dels anells). La història comença quan en Bilbo es troba a casa seva i truquen a la seva por

ta tretze nans i en Gandalf el Gris perquè els hi faci de lladre -guia i els porti fins al castell on trobaran el tresor dels seus avis. En aquesta obra també coneixerà a Beorn la persona que es transforma en os per les nits i que els ajudarà en un moment de perill. Al castell hauran de lluitar amb un drac anomenat Smaug. A mi aquest llibre m'ha agradat molt perquè és d'aventures i a la mateixa vegada et va deixant amb la intriga. Sempre hi ha alguna cosa dolenta en totes les crítiques i en aquesta és que a vegades es posa pesat perquè és el mateix tota l'estona però el llibre es mereix que tothom el llegeixi perquè és molt bo.

Música del Marroc

Per Sara Yousfi

Marroc, és un país en el que els hi agrada molt la música. A les medines (carrers on hi ha moltes botigues), als souks (mercats), etc. es pot escoltar música pels altaveus mentre la gent passeja.

Anant per aquests carrers no només s'escolta música marroquina, també es pot escoltar altres tipus de música com són la libanesa, l'egípcia o de qualsevol altre país àrab.

A més, pels carrers es pot trobar gent cantant perquè la gent que passeja els escolti i els hi doni diners i a aquesta música se li diu "Gnaoua" o "Daka Marrakchia".

Als marroquins també els agrada molt ballar. Hi ha diferents tipus de músiques, que són les següents:

Chaabi: aquesta música és molt coneguda al Marroc. S'escolta a les festes, als casaments, als concerts, etc.

Si abans es feien servir els instruments tradicionals com el guimbri, el sentir i la darbuka, a partir dels anys 70

s'introdueixen congas, guitarres elèctriques... i, actualment molts grups utilitzen sintetitzadors, bateries i altres instruments electrònics.

Gnaoua: els Gnaoua practiquen una música d'origen subsahariana ja que són descendents d'esclaus que van ser portats al Marroc des del Sudan. Els seus instruments principals són el sentir (mena de baix acústic) i les carcabs (castanyoles de metall).

Gnaoua difusió és un grup que fusiona la música gnaoua

SUPERFÍCIE: 1.098.581 km²

POBLACIÓ: 1.150.000 (2005)

CAPITAL: Sucre (Sede del Govern es La Paz)

MONEDA: Boliviano

IDIOMES: Bolívia no posseeix idioma oficial, però els més utilitzats són: El castellà o espanyol. Com segona llengua; el quechua i l'aymara.

A més dels idiomes abans esmentats existeixen almenys 52 llengües i 127 dialectes addicionals parlats per petits grups.

amb la música de ball i el hiphop.

Rai (música POP): aquesta música magrebí és molt coneguda al Marroc. És originària de l'Orient Pròxim, que al Marroc té una importància considerable.

Els grups sufis (tarika) es reuneixen en reunions privades per cantar en nom de Déu i assolir un estat d'èxtasi místic a través del cant i la dansa.

Bereber: són cants i danses per grups comunals, gairebé sempre van acompanyats de panderos i moltes palmes amb ritmes encreuats.

Aquesta música està localitzada a la zona de Rif (Nador, AlHuceima, Agadir) i a l'Àtlas.

La música bereber, té una tradició antiquíssima que es remunta a l'època anterior a la conquesta àrab.

ELS CASTELLERS DE MATARÓ

Els castellers de Mataró es van formar a l'any 1996. Van vestits amb una camisa blava, uns pantalons blancs, una faixa de color negre i un mocador vermell al coll.

Els castellers estan formats per persones de totes les edats. El castell està format per diferents parts: pinya, folre, anxaneta, ... Per ser casteller es necessiten moltes coses; sobretot s'ha de

tenir molt d'equilibri i molta força. Han de saber pujar i baixar sense fer mal a les altres persones. També s'ha de saber tenir paciència i ser bon company.

El que em crida l'atenció dels castellers és veure com pugen i baixen sense caure. Per totes aquestes coses m'agraden els castellers i sempre que puc els vaig a veure.

ENTREVISTA A UN CASTELLER: EN ROC CANAL

En Roc Canal és mestre de la meua escola i ha estat molts anys als "Capgrossos" de Mataró. També ha escrit un llibre sobre els castellers de Mataró.

A quin any es van formar als castellers de Mataró?
L'any 1996
Com es diuen els castellers de

Mataró?
Capgrossos
Has sigut casteller?
Tota la vida
A quin any vas començar a ser casteller?
Quan tenia 18 anys
T'ha agradat ser casteller?
Sí que m'ha agradat
A quina part del castell estaves?
A la pinya o al folre
Quants anys has sigut casteller?
14 anys
Per què t'agrada ser casteller?
Per conèixer gent de totes les edats
Penses que és perillós?
No si es prenen les mesures necessàries
Tothom pot ser Casteller?
Sí, de totes les edats.
On entrenen els castellers?
A l'escola Joanot Martorell de Mataró
De quines parts està format un castell?
La pinya, el tronc i el pom de d'alt
Quin és el millor castell que han pogut fer els Capgrossos?
El 3 de 9 al folre.

Per Àngela Urbano

ELS CÒMICS

Els còmics m'agraden perquè són uns llibres amb dibuixos i bafarades, que s'entenen molt i que no hi ha cap problema per llegir-los i disfrutar molt amb la màgia i la fantasia.

La diferència entre els llibres i els còmics és que els llibres només tenen lletres, i a vegades et lles i no saps per on vas i els còmics només hi ha dibuixos i no tenen massa text. Però hi ha molts còmics que estan en blanc

i negre. Els còmics millors de tots són sobretot els manga japonesos que han rebut el premi d'or del millor còmic.

I finalment amb els còmics no tindràs cap problema, mira'ls i t'agradaran. Al Japó hi ha uns còmics per els més grans de 20 anys, que es diuen "Hentai" són coses guarras i que només hi ha "sexe". Per als més petits de 20 anys us recomano que no els mireu.

Per Ramon Lechado

EL CINEMA

Per Artur Bou

A mi m'agrada anar al cinema perquè em diverteixo.

Quan veig una pel·lícula com "Buscando a Nemo" m'emocio i ploro. Quan veig una pel·lícula com "Shang Who" i su abuela" em fa pensar.

Quan veig una pel·lícula de comèdia em poso a riure. I quan veig una pel·lícula com "Spider-man 2" m'ho passo bomba.

A mi m'agrada anar al cinema perquè té la pantalla més gran i també perquè si està fosc et pots concentrar més amb la pel·lícula.

La gent, per no gastar diners, es baixa les pel·lícules d'internet o les pirateja i llavors passa que tanquen els cinemes, com va passar amb el cine ILURO i els cines OSCARS de Mataró. En el futur, el cinema serà un invent prehistòric perquè, si la gent pirateja pel·lícules, al final ja no quedarà cap cinema i les pel·lícules s'hauran de veure en vídeo o d.v.d.

EL FUTBOL!

A mi m'agraden 4 esports: Fútbol, Tennis, Waterpolo i Basket. Però el que m'agrada més es el Futbol. El Futbol és un esport d'equip. Per això m'agrada. M'agrada veure com fan malabars amb la pilota. A Mataró hi ha molts equips de

Fútbol: Mataró, Cerdanyola, la Joventut i d'altres. A futbol hi poden jugar els més petits i els grans, els nois i les noies. El més important es el Mataró, però jo prefereixo la Joventut. Jo abans jugava amb la Joventut, i m'ho passava molt bé!

Per Eduardo Legido

XERRADA D'ALUMNES D'ESO, BATXILLERAT, CICLES I UNIVERSITAT ALS PARES DELS ALUMNES PETITS

Cinc alumnes amb edats compreses entre 16 i 20 anys van realitzar una magnífica exposició de la seva trajectòria al llarg de la seva vida escolar

El dia 25 d'abril alumnes d'Eso i Postobligatòria amb sordeses que anaven des de mitjanes a pregones van fer una xerrada als pares dels alumnes petits a la seu del Creda. Els alumnes van explicar la seva trajectòria al llarg de la seva vida escolar explicant

les dificultats a les que s'han enfrontat, el tipus d'ajudes que han rebut, les relacions amb els professors i els companys i companyes, les estratègies que fan servir per millorar el seu rendiment acadèmic, etc... Després van respondre a les pre-

gües que alguns pares van formular. Al finalitzar la xerrada els pares van felicitar als alumnes i van manifestar que els havien demostrat que la sordesa no seria un impediment insalvable si es treballa i lluita per aconseguir el que volem.

Alumnes i pares assistents a la xerrada

LA COLLA DEL BASILISC

Som la Colla del Basilisc, una colla mixta de quaranta dones i homes «joves» que ofereix una alternativa a les Diablesses de Mataró.

A la colla hi ha un funcionament intern i una repartició de tasques que fa possible l'actuació: percussió, diables/sses, malabaristes amb foc i tasques internes.

- La percussió: joves a partir dels 15 anys; fem espectacles, batucades i correfocs.

- Els diables/sses: joves a partir dels 18 anys als quals ens uneix la passió per la festa del foc, tant en la seva vessant d'espectacle pirotècnic com de correfocs.

- malabaristes amb foc: joves a partir dels 18 anys que fan espectacles que dóna llum a la festa i que juguen amb les seves joguines diabòliques; utilitzen cadenes de foc, boles de foc i també fan flames amb la boca.

- tasques internes: els que controlen el funcionament intern.

El que més ens fa destacar és el grup de percussió. La problemàtica econòmica, i molt especialment l'ansia de cercar nous reptes en l'aspecte instrumental ens ha portat a

transformar objectes quotidians en instruments de percussió, amb un resultat molt reeixit i que ens ha donat molta popularitat.

Toquem amb instruments: bidons, (com tambors); contenidors (com bombos) i tubs d'alumini (com baquetes).

Toquem diferents estils i tipus de ritmes variats: africans, japonesos, maquina, reggaeton, etc...

Hi ha 4 temes principals:

1. Lion.
2. Maquina infernal.
3. Obrint la capsa de Pandora
4. L'ull de foc.

Amb aquests quatre temes han arribat a tocar fora de la seva comarca (el Maresme). En les actuacions sempre es col·loquen per instruments:

1. Bidons.
2. Contenidors.
3. Altres instruments reciclats.

Per incorporar -te a la Colla Basilisc com a músic, has de tenir com a mínim 15 anys. Si no saps percussió, la colla te n'ensenya, perquè la colla fa assajos al seu local els dissabtes de 5 a 6 de la tarda per aprendre i de 6 a 8 h de la nit amb el grup.

Actuació en les festes de Vallbona d'Anoia

ENTREVISTA AL CAP DE LA COLLA: VÍCTOR RODRÍGUEZ

Per Joshua Lázaro

Qui sou?

Els percussionistes de la Colla del Basilisc

Qui va formar el grup?

Dos amics, l'Alex Montasell i en Víctor Rodríguez, percussionistes del basilisc, van iniciar el grup.

Com es va crear?

Varem buscar amics que volguessin tocar. L'onze de febrer del 2005 va néixer el grup i varem començar els assajos oficials de la Colla del Basilisc.

Quins instruments toqueu?

Bidons, contenidors, tubs d'alumini i altres instruments reciclats.

Quin tipus de música toqueu?

Africana, japonesa, maquina, reggaeton.

D'on sou?

De Mataró.

Com us col·loqueu en les actuacions?

Doncs es col·loquem per veus, els aguts al davant i mig greus i greus al darrere.

Quina és la responsabilitat del cap de colla?

Coordinar el funcionament intern.

Es necessita saber música per ficar-se a la colla?

No, només demanem que tinguin oïda.

Què es necessita per incorporar-se al grup?

Tenir l'edat mínima de 15 anys. Tenir ganes d'aprendre i tenir una mica de compromís amb el grup.

Tenir una mica de temps, que t'agradi la festa i vulguis passar -t'ho bé.

A on practiqueu?

En el nostre local.

Com apreneu les cançons?

Fent assajos cada dissabte de 6 a 7 de la tarda. A més, donem a la persona que entra unes partitures de les cançons i uns CD's perquè pugui aprendre quan no vingui als assajos.

LA MEDIACIÓ

La mediació és un mètode per resoldre disputes i conflictes. És un procés voluntari en el qual s'ofereix l'oportunitat a les dues persones implicades per a què es reunixin amb una tercera persona imparcial (mediador o mediadors), per parlar dels seu problema i intentar arribar a un acord. Els conflictes que poden ser mediats són: rumors, malnoms, insults, malentesos, etc.

ENTREVISTA A UNA TUTORA DE MEDIACIÓ

Que és la mediació?

Quan hi ha dos alumnes que es barallen la mediació intenta que parlin i que s'arreglin els problemes, ajudats per una tercera persona: el mediador.

Amb la mediació es pot ajudar?

A qui? Per què?

Sí, es pot ajudar als alumnes que tenen problemes amb un company, perquè els ajuda a que puguin parlar.

Que t'agrada de la mediació? Per què?

De la mediació m'agrada que siguin els mateixos alumnes els que intentin solucionar els seus problemes sense haver de demanar ajut als professors. Com se solucionen els problemes? Primer parlant i després les dos persones agafen un compromís

(ells es comprometen a fer unes coses, canviar)

Quins són els principals problemes que pot resoldre?

Les baralles entre companys.

Com tens tanta paciència per ajudar a solucionar els problemes?

Jo no he de tenir paciència a la mediació, a l'institut sí que n'he de tenir molta. La mediació la fan els alumnes, no els professors, jo no faig la mediació.

Com va sortir la idea de fer un crèdit de mediació?

La direcció de l'institut va fer un curs per a tot els professors que volien saber que era la mediació. Ens va agradar i vam proposar fer un crèdit variable.

Com ha de ser un mediador?

Quines qualitats ha de tenir?

El més important és que sàpiga escoltar al que diuen els altres i que els ajudi a posar -se d'acord sense anar a favor de ningú.

Quants mediadors hi ha a l'institut?

Van fer el crèdit 15 alumnes però penso que de bons mediadors n'hi ha uns sis més o menys.

Com es pot fer servir la mediació?

Si necessites mediació has de dir-ho a la tutora o a la coordinadora de mediació. Després el mediador/s parlen per separat amb les dues persones que estan barallades i els pregunten si ho volen arreglar. Si les dos ho volen arreglar es fa la mediació, però si un no vol no es pot fer.

Vaig fer aquesta entrevista a una professora de l'Institut Miquel Biada, a la Pita Henrich, que és la

professora del variable "la Mediació". Tant l'entrevista com el treball va ser molt interessant perquè la mediació és molt important per aprendre i saber resoldre conflictes. És important que la gent conegui que és la mediació per si necessita utilitzar aquesta solució. Per Melani Guerrero

ELS ALUMNES DEL CREDA COMARQUES II REALITZEN UNA SESSIÓ DE JOCS MALABARS

Van participar alumnes de primer d'educació primària fins a Postobligatòria

El dia 12 de desembre alumnes del Creda van realitzar una sessió de malabarisme a l'Ateneu de Sant Adria de Besòs. Dos professionals van fer demostracions i ens van ajudar en la realització de diferents activitats.

QUÈ ÉS EL MALABARISME?

En el seu sentit més general, malabarisme es pot referir a qualsevol forma de manipulació d'objectes amb habilitat. La mena de malabarisme més fàcil de reconèixer es el malabarisme

de llançament.

Els objectes malabaristes més populars són les boles, maces, anelles o pilotes de rebot fetes expressament pel malabarisme. Alguns artistes usen també objectes "perillosos" com ara matxets o torxes.

La paraula "malabarisme" té el seu origen en la regió hindú del malabar, que era un origen exòtic (no sempre real) dels artistes de vodevil que presentaven actes d'aquest art escènic. Es van realitzar les activitats següents:

- Malabars amb pilotes
- Equilibris
- Diàbolo
- Plats xinesos
- Caminar sobre la corda fluixa

MALABARS AMB PILOTES

Les pilotes constitueixen el material per excel·lència en els jocs malabars. Existeixen diferents tipus de pilotes en funció de l'ús que se'ls vulgui donar. Algunes pilotes boten, unes altres són molt toves, unes altres són més rodones i grans. Al principi recomanem treballar amb pilotes de gra, i en defecte

d'això amb les ja famoses pilotes d'arròs. L'avantatge de les pilotes de gra, és que quan cau la pilota es queda (no es va rodant o botant), evitant el haver de córrer darrere de les pilotes que, almenys al principi, cauen moltes vegades. A més aquest tipus de pilota s'adapta més fàcilment a les mans.

EL DIÀBOLO

En el joc del "diàbolo" s'impulsa la rotació d'un rodet -format per dos troncs de con coaxials units per la secció més petita -per mitjà d'un fil que es té agafat pels dos extrems. Quan la rotació és prou ràpida es pot llençar enlaire i entomar-lo novament amb el fil. És bastant difícil saber amb precisió quan es va inventar el diàbolo. No obstant, els historiadors estan d'acord que va ser a Xina on es va descobrir el joc del diàbolo, que s'ha practicat durant més de 2 000 anys. El diàbolo és una de les modalitats més fàcils per a iniciar-se en el malabarisme. En pocs minuts aconseguim tenir -lo ballant correctament sobre la corda, i després d'una petita sessió de correccions de les desviacions podrem llançar -lo molt alt i recollir -lo, així com passar-lo.

El diàbolo es manté sobre la corda perquè està girant. Buscarem sempre una elevada velocitat de gir a partir de la impulsió amb un dels pals, mentre que l'altre facilita el moviment. No cal oblidar fer-lo rodar prèviament en el sòl perquè al pujar -lo no es torci o caigui. Molts malabaristes manegen dos diàbolos alhora i alguns fins i tot tres. Els diàbolos més adequats han de tenir l'eix d'acer i serà tan ample que ha de ser possible donar-li un parell de voltes amb la corda sense que aquesta es munti. El diàbolo es caracteritza per que solament treballa una mà (mà hàbil). L'altra, es mou en funció dels moviments de la primera, deixant o recuperat corda (perquè el diàbolo pugui realitzar figures o bé perquè no xoqui amb el sòl).

La mà hàbil determina el sentit de gir del diàbolo : un destre ho farà girar en sentit contrari a les agulles del rellotge (un esquerrà, en el sentit de les agulles del rellotge). El sentit de gir del diàbolo ens marca el millor sentit per a fer les figures (si els dos sentits no coincideixen el diàbolo perdrà velocitat i es frenarà, embullant-se amb la corda al voltant de l'eix).

El diàbolo precisa d'una constant acceleració, doncs amb cada figura aquest perd velocitat. Quan el diàbolo es desvia lateralment (cap a la dreta o l'esquerra), el diabolista girarà amb ell, amb la condició de recuperar l'orientació respecte a l'eix. Les desviacions del diàbolo cap a davant i cap a enrere, es rectifiquen amb la mà hàbil; avançant-la o retardant-la

respecte la mà no hàbil. Les dimensions del diàbolo afecten tant a la seva velocitat com al seu equilibri. Així, un diàbolo petit girarà molt ràpid, però tindrà poc equilibri (al contrari que un de gran). La mesura de la corda és personal. Però com a referència, podem dir que la correcta es correspon amb la distància que hi ha entre el sòl i el pit del diabolista.

ELS PLATS XINESOS

Per Fco. Arapiles

El plat xinès es caracteritza per tenir forma cònica; facilitant així l'equilibri del plat, sobre el pal amb el qual ho manipulem. La mà agafa el pal per la part inferior d'aquest. Quan més llarg sigui el pal, més velocitat de gir podem imprimir al plat i en conseqüència més temps girarà sobre el pal. Per accelerar el plat xinès realitzem un gir de canell petit, rodó i continu; que es caracteritza per l'alineació de la mà i el centre geomètric del plat. Si realitzem correctament el gir

de canell, el pal girarà al voltant del centre del plat xinès (que aparentment romandrà quiet). En aquest precís instant hauríem de detenir el pal i aquest se situarà al centre del plat xinès. En el cas que sembli que és el plat el qual gira sobre el pal (de manera que aquesta està quiet), el gir no s'estarà fent des del canell, sinó des del colze o des del muscle. Quan es dona aquesta situació no podem parar el plat sobre el pal.

PATINATJE ARTÍSTIC SOBRE GEL

Per Noemi Iglesias

HISTÒRIA

En Europa el patinatge artístic va començar entre l'aristocràcia d'Holanda en el segle XVII. En una recerca d'elegància i bellesa, els patinadores van començar a sincronitzar els seus passos, salts i altres moviments amb música, el resultat de tot això va ser una espècie de ballet sobre el gel.

Una de les figures més importants dintre de la història del patinatge és Sonja Henie, aquesta patinadora noruega va aconseguir 10 campionats del món consecutius i 3 medalles d'or en les Olimpíades. Va ser molt popular als Estats Units, on va realitzar nombroses pel·lícules.

ALGUNS CONSELLS PER A "APRENDRE" A PATINAR

No usar les dents de la fulla per a parar o començar. Començar simplement "caminant" sobre el gel separant les puntes dels peus. El cos ha d'estar alçat els braços cap a fora lleugerament als costats. Flexionar genolls -turmells tot el temps. Aquests exercicis es poden fer en sec amb sabates. La flexió del seu peu hauria de posar pressió cap a enrere els talons. Els malucs estan per damunt a l'altura dels talons. El tronc ha d'estar recte. Mirar cap a davant.

CONSELLS

No col·locar-se mitges múltiples o massa gruixudes, i no posar-se els pantalons per dintre de la bota. No passar-se fàcilment comprimit entre la bota i el peu, això seria dolorós. No mastegar xiclet, no dur elements tallants, claus, en les butxaques mentre es patina. Usar guants.

PRECALENTAMENT

Una pauta molt important en la realització del patinatge és la preparació mitjançant exercicis

d'escalfament" que tenen com finalitat una tonificació progressiva de la musculatura i dels tendons que han de prendre part en els esforços propis de cada moviment gimnàstic. Amb això evitem estrabades brusques en els músculs, tendons i articulacions que poden ocasionar trencaments de fibres molt doloroses o esquinços.

EQUIPATGE

La roba ha de ser elàstica en totes les adreces perquè tinguem llibertat de moviments (nylon, licra, etc.) calces, maillo, etc.

SELECCIÓ DE BOTES

Desafortunadament no hi ha eleccions de botes que satisfacin les necessitats de tots els patinadors. Has de prendre en consideració molts factors: edat del patinador, pes del patinador, quin tipus de salts realitza el patinador, quantes hores es patina en una setmana, ... Observar el model de bota que funciona en patinadors del mateix nivell que el nostre.

SALTS I GIRS:

Els salts del patinatge són components del patinatge lliure on el patinador abandona el sòl i gira en l'aire al voltant del seu eix vertical. Tant l'altura com la velo-

LA CORDA FLUIXA

Per Ivan Semitiel

La mal denominada corda fluixa és una corda que es caracteritza per estar tibant i sobre la qual l'artista es desplaça. Es troba subjecta pels dos extrems, i a una determinada alçada del sòl. L'altura a la qual es trobi varia d'acord a l'habilitat de l'executant

i de les possibilitats de seguretat del lloc. Generalment descalça, la persona assoleix estabilitat amb objectes allargats com pals i, uns altres, usen ombrel·les o barrets. Entre les dificultats que es practiquen sobre la corda figuren les següents: Caminar d'esquena,

realitzar una tombarella en l'aire cap a davant, realitzar una tombarella en l'aire cap a enrere, realitzar una tombarella superant un obstacle sobre la corda, saltar a la corda sobre la mateixa, realitzar jocs malabars sobre la corda, etc...

citat, i en conseqüència la longitud, són les característiques que determinen la qualitat i valor del salt. Les seves parts són la preparació, l'enlairament, el gir en l'aire, la presa de sòl (aterratge) i la corba posterior. Ell «aterratge» ha de ser net, sense completar el gir en el ferm; s'ha de fer directament sobre l'interior o exterior del pati (segons el tipus de salt) en el qual calgui realitzar la corba de la sortida. En la caiguda tampoc s'ha de tocar el sòl amb el pati

lliure o qualsevol de les dues mans.

SALT LUTZ:

Patinant cap a enrere amb la cama esquerra. Prenent el salt amb el fil interior del pati s'anomena "flip", amb el fil exterior es diu "lutz".

SALT CHOW:

Se salta amb la cama esquerra, patinant cap a enrere i caient amb la cama dreta també cap a enrere.

SALT LOOP:

Saltant amb la cama dreta, patinant cap a enrere, els becs del pati esquerre s'usen per a realitzar aquest salt. La caiguda és cap a enrere amb la cama dreta.

TRIPLE AXEL:

Patinant cap a endavant, se salta amb la cama esquerra, es donen tres i mitja voltes, caient amb la cama dreta.

Professores i Professor
Maite Piqueras, Cristina Gorgas, Maite Plana, Monserrat Salvador, Glòria Roig, Carme Ferrer i Joan Fernández
Redactores i Redactors
CRISTINA PUJOL GARCÍA
LAURA GALLARDO
SARA YOUSFI MEJDOULI
DAVID SEGURA LIDÓN
EDUARDO LEJIDO LLANO
SERGIO CUADROS IBARGÜEN
ANGELA URBANO GUIERREZ DE PANDO
RAMON LECHADO MORENO
ARTUR BOU DIAZ CANO
NAFISATOU SILLAH SILLAH
SERGI REYES LÓPEZ
JOSHUA LÁZARO LÓPEZ
JAVIER LÓPEZ SANTAOLALLA
MELANIE GUERRERO SÁNCHEZ
JUDIT MARTÁNEZ CUSPINERA
LAIA PLATERO GUARDIA
IVAN SEMITIEL VALENTÍN
FRANCISCO ARAPILES DE LOS REYES
NOEMÍ IGLESIAS HERNÁNDEZ
NATAN RUÍZ ESPINOZA
LUIS BRAYAN OROPESA IBARRA
Confeccionadores i Confeccionadors
JUDIT MARTÍNEZ CUSPINERA
LAIA PLATERO GUARDIA
IRENE LECHADO MORENO
NAFISATOU SILLAH SILLAH
SERGI REYES LÓPEZ
MELANIE GUERREO SÁNCHEZ
JOSHUA LÁZARO LÓPEZ